Категорія справи № **308/12101/16-к: Кримінальні справи; Злочини проти власності (усього), з них; Розбій.**
Надіслано судом: **26.06.2017.** Зареєстровано: **26.06.2017.** Оприлюднено: **29.06.2017.**
Дата набрання законної сили: **21.06.2017**

Справа № 308/12101/16-к

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

21.06.2017 м. Ужгород

Апеляційний суд Закарпатської області в складі суддів: Феєра І.С. (головуючий), ОСОБА_1, ОСОБА_2, при секретарі Юрочко А.В., за участю прокурора Красноголовець А.В., обвинуваченого ОСОБА_3, його захисників ОСОБА_4 та ОСОБА_5, розглянув у відкритому судовому засіданні в м. Ужгороді апеляційну скаргу прокурора відділу Генеральної прокуратури України ОСОБА_6 на ухвалу Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області від 12.04.2017по кримінальному провадженні №11-кп/777/327/17 щодо ОСОБА_3.

Цією ухвалою, обвинувальний акт щодо ОСОБА_3, 17.08. ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженеця с. Стрілки Старосамбірського району Львівської області, мешканця ІНФОРМАЦІЯ_2, громадянина України, українця, не судимого, обвинуваченого за ч.3 ст. 146, ч.4 ст.187, ч.2 ст.296, ч.1 ст.343, ч.1 ст.345 КК України - повернуто прокурору.

Органом досудового розслідування, ОСОБА_3 обвинувачується в тому, що 22.02.2014 на початку дня він, а також ОСОБА_7 та інші члени ГО «Правий Сектор», матеріали стосовно яких виділені в окреме кримінальне провадження, до яких приєднались інші особи, прибули до приміщення адміністративної будівлі Чопської митниці за адресою: м.Ужгород вул. Собранецька, 20.

У приймальні начальника митниці ОСОБА_3 та представники ГО «Правий сектор», поводячись агресивно, у зухвалій формі почали вимагати від присутнього начальника митниці ОСОБА_8 покинути робоче місце та пройти з ними. При цьому особи із числа ГО «Правий сектор» зайшли до службового кабінету ОСОБА_8. У кабінеті вони почали в грубій формі вимагати від нього написання рапорту про звільнення із правоохоронних органів. Отримавши відмову від написання подібного документу, ОСОБА_3 наказав представникам ГО «Правий сектор» примусово вивести ОСОБА_8 із приміщення адмінбудівлі митниці та привести його до приміщення Закарпатської обласної державної адміністрації (далі, ОДА), частину з якої займали на той час представники ГО «Правий сектор». Після того як ОСОБА_8 відмовився покинути кабінет, ОСОБА_7 та інші невстановлені особи на виконання наказу ОСОБА_3 застосували до ОСОБА_8 фізичну силу та примусили покинути кабінет, підштовхуючи його в спину.

У приміщенні Закарпатської ОДА за адресою: м. Ужгород площа Народна, 4, ОСОБА_3 та інші присутні особи в кількості приблизно 5 осіб у масках - «балаклавах» продовжили вимагати від ОСОБА_8 написати заяву про звільнення із займаної посади начальника Чопської митниці. Одночасно вказані особи пред'явили ОСОБА_8 вимогу із застосуванням відеозапису надати пояснення про начебто

здійснювану особисто ОСОБА_8 та іншими працівниками митниці корупційну діяльність і отримання ними хабарів. При цьому, пояснення ОСОБА_8 мав давати відповідно до тексту, запропонованого ОСОБА_7, матеріали стосовно якого виділено в окреме кримінальне провадження, та наданого останнім на аркуші паперу. Під час спілкування з нападниками ОСОБА_8 отримав від них близько 10 ударів у задню частину голови, спини та шиї. З урахуванням відмови ОСОБА_8 надати відповідні пояснення та написати заяву про звільнення, присутній у приміщенні ОСОБА_3 віддав наказ доставити ОСОБА_8 до площі Народної в м. Ужгороді, де на той час проходив мітинг. Наказ був виконаний та ОСОБА_8 було примушено вийти із приміщення Закарпатської ОДА та направитись до площі Народної.

Як під час руху приміщенням Закарпатської ОДА, так і під час слідування до площі Народної, ОСОБА_8 був оточений у щільне кільце представниками ГО «Правий сектор» в загальній кількості близько 15 осіб, тобто був обмежений у свободі свого пересування. При цьому ОСОБА_8 неодноразово повідомляв представників ГО «Правий сектор», серед яих також знаходився ОСОБА_3, про свою відмову рухатись з ними, наголошуючи на тому, що він є службовою особою державного органу. Повідомляючи про протиправність дій нападників ОСОБА_8 декілька разів (у приміщення адмінбудівлі Закарпатської ОДА, на виході з указаної будівлі та під час слідування до площі Народної) намагався визволитись й покинути осіб, які його затримали. У свою чергу, учасники ГО «Правий сектор» застосовували до нього фізичну силу, спричиняючи фізичний біль та змушуючи рухатись у вказаному ними напрямку.

Прибувши на площу Народна в м. Ужгороді, ОСОБА_3, ОСОБА_7, матеріали стосовно якого виділено в окреме кримінальне провадження, інші особи із числа представників ГО «Правий сектор», а також інші присутні на зібранні мешканці м. Ужгород та Закарпатської області, почали вимагати від ОСОБА_8 написання заяви про звільнення останнього із правоохоронних органів. Безпосередньо після прибуття до площі вказаними особами було прив'язано ОСОБА_8 заздалегідь приготовленою мотузкою до стовпу, розташованого на площі. Крім того, на верхній одяг ОСОБА_8 вказаними особами було наклеєно аркуші паперу з обвинуваченнями його у вчиненні протиправних дій на посаді начальника Чопської митниці, а також з образливими висловами, що принижували його честь та гідність.

Під час вчинення злочинних дій нападники з метою отримання від ОСОБА_8 бажаних пояснень та написання заяви про звільнення з посади використовували також несприятливі погодні умови, а саме, допускаючи його переохолодження за умов зимнього часу та морозної погоди, тобто умисно тривалий час спричиняли йому фізичні страждання. Водночас, вчиняючи вказані протиправні дії нападники усвідомлювали небезпеку для життя ОСОБА_8 та можливість настання для нього негативних наслідків.

У подальшому, одержавши від ОСОБА_8 внаслідок спричинених страждань, а також фізичного та психологічного примусу, згоду на написання заяви про звільнення та надання пояснень про начебто здійснювану корупційну діяльність, нападники розв'язали ОСОБА_8 та повторно примусово доставили його до приміщення Закарпатської ОДА. У вказаному приміщенні був проведений так званий «допит» ОСОБА_8, під час якого його було змушено дати пояснення, які його вимагали, та зміст яких, на його думку, не відповідав дійсності. ОСОБА_8 також на вимогу нападників було написано заяву на звільнення із займаної посади на ім'я ОСОБА_3 Безпосередньо в приміщенні Закарпатської ОДА фізична сила до ОСОБА_8 вже не застосовувалась, оскільки внаслідок попередніх протиправних дій нападників він розумів можливість їх повторення та не бажав цього допустити.

Указані протиправні дії вчинялись щодо ОСОБА_8 протягом часу понад 1 годину всупереч його бажанню. Усі спроби визволитись та самостійно обирати напрямок свого руху, і свої подальші дії припинялися нападниками як із застосуванням фізичного насильства, так і за рахунок спільних дій, внаслідок яких вони оточили ОСОБА_8 і обмежили його свободу.

Таким чином, за вказаних вище обставин, ОСОБА_3 спільно з учасниками банди, організованою групою, позбавлено волі людину способом, небезпечним для життя та здоров 'я потерпілого, із заподіянням йому фізичних страждань, тобто вчинено кримінальне правопорушення - злочин, передбачений ч.3 ст. 146 КК України.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, ОСОБА_3 20.03.2014, приблизно о 12 год. спільно з ОСОБА_9, ОСОБА_7С, ОСОБА_10, ОСОБА_11, ОСОБА_12, які входили до складу банди та матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, не будучи обізнаним із злочинним планом банди, прибув до приміщення адміністративної будівлі прокуратури Закарпатської області за адресою: м. Ужгород, вул.Коцюбинського, 2-а, та порушуючи встановлений пропускний режим до приміщень прокуратури, направився до приймальні прокурора Закарпатської області.

У приймальні прокурора Закарпатської області представники ГО «Правий сектор», поводячись агресивно, у зухвалій формі почали вимагати від секретаря зустрічі із заступником прокурора Закарпатської області Кайлом І.Ю., якого на той час не було на робочому місті. Після прибуття останнього, ОСОБА_3 представники банди та інші особи із числа ГО «Правий сектор» зайшли до службового кабінету ОСОБА_13 В кабінеті вони почали в грубій формі вимагати від нього написання рапорту про звільнення із правоохоронних органів. Отримавши відмову від написання подібного документу, ОСОБА_14, матеріали стосовно якого виділено в окреме кримінальне провадження, наказав присутнім представникам ГО «Правий сектор» примусово вивести ОСОБА_13 із приміщення адмінбудівлі прокуратури Закарпатської області та привести його до площі Народної в м. Ужгороді. Після того як ОСОБА_13 відмовився покинути кабінет, ОСОБА_3 спільно з учасниками банди - ОСОБА_15, ОСОБА_11, ОСОБА_12, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділено в окремі кримінальні провадження, та інші невстановлені особи, не будучи обізнаним про злочинний план банди, на виконання наказу ОСОБА_14, матеріали стосовно якого виділено в окреме кримінальне провадження, застосували до ОСОБА_13 фізичну силу та примусили покинути приміщення прокуратури Закарпатської області.

Як під час руху приміщенням прокуратури Закарпатської області, так і під час слідування до площі Народної по вулицям Православній Набережній, Київській Набережній у м. Ужгороді ОСОБА_13 був оточений в щільне кільце представниками ГО «Правий сектор» серед яких був ОСОБА_3 спільно з учасниками банди - ОСОБА_15, ОСОБА_11, ОСОБА_12, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділено в окремі кримінальні провадження, був обмежений в свободі свого пересування. При цьому ОСОБА_13 неодноразово повідомляв осіб які вчиняли відносно нього протиправні дії про свою відмову рухатись з ними, наголошуючи на тому, що він є службовою особою правоохоронного органу - заступником прокурора Закарпатської області. Повідомляючи про протиправність дій нападників ОСОБА_13 декілька разів (у приміщення адмінбудівлі прокуратури Закарпатської області, на виході з указаної будівлі та під час слідування до площі Народної по вулицям Православній Набережній, Київській Набережній) намагався визволитись і покинути осіб, які його затримали. У свою чергу ОСОБА_3 та інші особи із числа представників ГО «Правий Сектор», а також спільно з ОСОБА_15, ОСОБА_11, ОСОБА_12, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділено в окремі кримінальні провадження, застосовували до нього фізичну силу, спричиняючи фізичний біль та змушуючи рухатись у вказаному ними напрямку.

Прибувши на площу Народна в м. Ужгороді, ОСОБА_3, ОСОБА_14, ОСОБА_9, ОСОБА_7, ОСОБА_11, ОСОБА_12, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділено в окремі кримінальні провадження, та представники ГО «Правий сектор», а також інші присутні на зібранні мешканці м. Ужгород та Закарпатської області, почали вимагати від ОСОБА_13 написання рапорту про звільнення останнього з органів прокуратури України, тобто вчиняли дії, спрямовані на перешкоджання виконання працівником правоохоронного органу своїх службових обов'язків. В подальшому, внаслідок застосованої фізичної сили та іншого примусу, ОСОБА_13 змушений був написати відповідний рапорт про звільнення.

Таким чином, за вказаних вище обставин, ОСОБА_3 вчинив вплив на працівника правоохоронного органу з метою перешкоджання виконанню ним службових обов'язків, тобто кримінальне правопорушення - злочин, передбачений ч. 1 ст. 343 КК України.

За вказаних обставин ОСОБА_3 також незаконно позбавив волі людину.

ОСОБА_3 20.03.2014, приблизно о 12 год. спільно з ОСОБА_9, ОСОБА_7, ОСОБА_10, ОСОБА_11, ОСОБА_12, які входили до складу банди та матеріали стосовно яких виділено в окремі кримінальні провадження, не будучи обізнаним із злочинним планом банди, прибув до приміщення адміністративної будівлі прокуратури Закарпатської області за адресою: м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2-а, та порушуючи встановлений пропускний режим до приміщень прокуратури, направився до приймальні прокурора Закарпатської області.

У приймальні прокурора Закарпатської області представники ГО «Правий сектор», поводячись агресивно, у зухвалій формі почали вимагати від секретаря зустрічі із заступником прокурора Закарпатської області Кайлом І.Ю., якого на той час не було на робочому місті. Після прибуття останнього, ОСОБА_3, представники банди та інші особи із числа ГО «Правий сектор» зайшли до службового кабінету ОСОБА_13 В кабінеті вони почали в грубій формі вимагати від нього написання рапорту про звільнення із правоохоронних органів. Отримавши відмову від написання подібного документу, ОСОБА_14 наказав присутнім представникам ГО «Правий сектор» примусово вивести ОСОБА_13 із приміщення адмінбудівлі прокуратури Закарпатської області та привести його до площі Народної в м. Ужгороді. Після того як ОСОБА_13 відмовився покинути кабінет, ОСОБА_3 спільно з учасниками банди ОСОБА_15, ОСОБА_11, ОСОБА_12, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділено в окремі кримінальні провадження, та інші невстановлені особи, не будучи обізнаним про злочинний план банди, на виконання наказу ОСОБА_14, матеріали стосовно якого виділено в окреме кримінальне провадження, застосували до ОСОБА_13 фізичну силу та примусили покинути приміщення прокуратури Закарпатської області.

Як під час руху приміщенням прокуратури Закарпатської області, так і під час слідування до площі Народної по вулицям Православній Набережній, Київській Набережній у м. Ужгороді ОСОБА_13 був обмежений у свободі свого пересування та був оточений у щільне кільце представниками ГО «Правий сектор», серед яких був ОСОБА_3, спільно з учасниками банди - ОСОБА_15, ОСОБА_11, ОСОБА_12, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження. При цьому ОСОБА_13 неодноразово повідомляв осіб які вчиняли відносно нього протиправні дії про свою відмову рухатись з ними, наголошуючи на тому, що він є службовою особою правоохоронного органу - заступником прокурора Закарпатської області. Повідомляючи про протиправність дій нападників ОСОБА_13 декілька разів (у приміщення адмінбудівлі прокуратури Закарпатської області, на виході з вказаної будівлі та під час слідування до площі Народної по вулицям

Православній Набережній, Київській Набережній) намагався визволитись й покинути осіб, які його затримали. У свою чергу ОСОБА_3 та інші особи із числа представників ГО «Правий Сектор», спільно з ОСОБА_15, ОСОБА_11, ОСОБА_12, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, застосовували до нього фізичну силу, спричиняючи фізичний біль та змушуючи рухатись у вказаному ними напрямку.

Прибувши на площу Народна в м. Ужгороді, ОСОБА_3, а такожГласнер В.О., ОСОБА_9, ОСОБА_7, ОСОБА_11, ОСОБА_12, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, та інші представники ГО «Правий сектор» оточили ОСОБА_16 щільним кільцем, взявшись між собою під руки, ставши колом навколо ОСОБА_16 таким чином, щоб він не міг вирватись із вказаного кільця, після чого почали вимагати написання заступником прокурора Закарпатської області Кайлом І.В. рапорту на звільнення із займаної посади.

Вказані протиправні дії вчинялись щодо ОСОБА_13 протягом часу понад 1 годину всупереч його бажанню. Усі спроби визволитись та самостійно обирати напрямок свого руху, і подальші дії припинялися ОСОБА_3, а також ОСОБА_14, ОСОБА_15, ОСОБА_7, ОСОБА_11, ОСОБА_12, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, та представниками ГО «Правий сектор» як із застосуванням фізичного насильства, так і за рахунок спільних дій, внаслідок яких вони оточили ОСОБА_13 і обмежили його свободу.

Таким чином, за вказаних вище обставин, ОСОБА_3 спільно з учасниками банди, організованою групою, позбавлено волі людину способом, небезпечним для життя та здоров 'я потерпілого, із заподіянням йому фізичних страждань, тобто вчинено кримінальне правопорушення - злочин, передбачений ч.3 ст. 146 КК України.

Також, ОСОБА_3 вчинив інші умисні злочини за наступних обставин.

23.03.2014, ОСОБА_3 з ОСОБА_17, ОСОБА_14О, ОСОБА_7С, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, та іншими невстановленими особами прибули до в'їзних воріт на територію майнового комплексу «Ведмежа Діброва». Для цього використали власний транспорт та автомобілі, спеціально придбані для використання в нападах ОСОБА_14, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження.

Після цього, ОСОБА_3 та інші представники ГО «Правий сектор», почали вимагати від співробітника УДСО УМВС України в Закарпатській області ОСОБА_18, що здійснював охорону вказаного комплексу, відчинити ворота та шлагбаум, наддавши, таким чином, доступ на територію бази відпочинку «Ведмежа Діброва», на що ОСОБА_18 їм відмовив. Продовжуючи свої злочинні дії, спрямовані на порушення недоторканності житла та майна, ОСОБА_3 та інші представники ГО «Правий сектор» в загальній кількості близько 70 осіб, озброєні вогнепальною зброєю, з використанням фізичної сили та автомобілів, відчинили в'їзні ворота та шлагбаум до майнового комплексу «Ведмежа Діброва», частково пошкодивши ворота. Одночасно зазначені особи, діючи з метою унеможливлення фіксації вчинюваних протиправних дій та подальшого впізнання їх учасників, умисно пошкодили камери зовнішнього відеоспостереження та вилучили комп'ютери системи відеоспостереження.

Отримавши, таким чином, доступ, учасники нападу проникли на територію вказаного комплексу. При цьому, погрожуючи застосуванням зброї, представники ГО «Правий сектор» обмежили пересування співробітників УДСО УМВС України в Закарпатській області по території майнового комплексу та унеможливили здійснення останніми охорони об'єкту і контрольно-пропускного режиму.

Під час проникнення до території комплексу учасники нападу демонстрували співробітникам УДСО й працівникам ТОВ «Інвестиційна компанія «Спорт-Тур» наявну в них вогнепальну зброю та загрожували її використанням.

У подальшому, ОСОБА_3 спільно з іншими членами ГО «Правий сектор» протиправно, без отримання будь-яких дозволів власників та користувачів, проникли до приміщень, розташованих на території майнового комплексу «Ведмежа Діброва» в смт. Жденієво Воловецького району Закарпатської області, та провели їх огляд.

На території даного майнового комплексу ОСОБА_3 та інші невстановлені особи із числа представників ГО «Правий сектор» незаконно, без відповідної згоди на те власників та користувачів, перебували в період з 23.03.2014 по 26.03.2014. Протягом вказаного часу учасники нападу обмежили пересування співробітників УДСО і працівників ТОВ «Інвестиційна компанія «Спорт-Тур» займаними останніми приміщеннями. Лише наприкінці дня 23.03.2014 працівникам ТОВ «Інвестиційна компанія «Спорт-Тур» дозволили покинути будівлі комплексу та повернутись додому. Водночас переміщення співробітників УДСО ОСОБА_18, ОСОБА_19 по території комплексу було обмежено виключно приміщенням охорони, без надання можливості здійснювати передбачені їх службовими обов'язками дії по організації контрольно-пропускного режиму. Наближення співробітників УДСО до воріт та на територію комплексу було унеможливлено представниками ГО «Правий сектор», які перебували безпосередньо біля воріт та самостійно здійснювали їх контроль, безперешкодно пропускаючи лише учасників нападу.

Одночасно з фактичним затриманням співробітників УДСО учасниками нападу пред'явлено останнім вимогу передати нападникам табельну зброю та телефони, та лише після тривалих перемовин вказана вимога була відкликана. Разом із тим, демонструючи наявну в них вогнепальну зброю, учасники нападу висловили попередження негайно застосувати цю зброю в разі невиконання співробітників УДСО їх вимог щодо обмеження пересування або застосування табельної зброї.

На підтвердження своїх намірів учасники нападу при наближенні представників Свалявського РВ (з обслуговування Свалявського та Воловецького районів) ГУ МВС України в Закарпатській області, що були викликані на місце події для припинення нападу, не допустили їх на територію комплексу, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї. Крім того, при наближенні автомобілів із правоохоронцями до комплексу ОСОБА_7, матеріали стосовно якого виділено в окреме кримінальне провадження, та іншими учасниками нападу з метою припинення правомірних дій працівників міліції був відкритий вогонь з наявної вогнепальної зброї, а саме, автоматів «АК» одної з модифікацій. Внаслідок стрілянини пошкоджено службовий автомобіль НДЕКЦ при УМВС України в Закарпатській області «Хюндай», державний реєстраційний номер «0088», у якого було наскрізь пробито колесо. При цьому, працівники міліції вогонь у відповідь не відкривали, намагаючись не допустити розгортання конфлікту. Пробите кулею колесо після його заміни водієм автомобіля було на вимогу учасників нападу залишено на дорозі та, у подальшому, було переміщено останніми на підконтрольну ним територію комплексу.

Під час вказаних подій співробітники УДСО перебували в приміщенні охорони під контролем учасників нападу та не мали можливості виконати свої службові обов'язки, відчинити ворота й допустити на територію комплексу правоохоронців.

Таким чином, за вказаних вище обставин, ОСОБА_3 спільно з учасниками банди, організованою групою, позбавлено волі людину способом, небезпечним для життя та здоров 'я потерпілого, із заподіянням йому фізичних страждань, тобто вчинено кримінальне правопорушення - злочин, передбачений ч.3ст. 146 КК України.

Одночасно ОСОБА_3 вчинив за вищевказаних обставин також інші злочини.

Так, ОСОБА_3 разом з іншими представниками ГО «Правий Сектор» 23.03.2014, взяв участь у нападі на територію майнового комплексу «Ведмежа Діброва», захопивши його.

При наближенні представників Свалявського РВ (з обслуговування Свалявського та Воловецького районів) ГУ МВС України в Закарпатській області, що були викликані на місце події для припинення нападу, учасники нападу не допустили їх на територію комплексу, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї та вбивством. Крім того, при наближенні автомобілів із правоохоронцями до комплексу ОСОБА_20, матеріали стосовно якого виділено в окреме кримінальне провадження, та іншими учасниками нападу з метою припинення правомірних дій працівників міліції був відкритий вогонь з наявної вогнепальної зброї, а саме, автоматів «АК» одної з модифікацій. Внаслідок стрілянини пошкоджено службовий автомобіль НДЕКЦ при УМВС України в Закарпатській області «Хюндай», державний реєстраційний номер «0088», у якого було наскрізь пробито колесо. При цьому, працівники міліції вогонь у відповідь не відкривали, намагаючись не допустити розгортання конфлікту. Пробите кулею колесо після його заміни водієм автомобіля було на вимогу учасників нападу залишено на дорозі та, у подальшому, було переміщено останніми на підконтрольну ним територію комплексу.

Таким чином, з урахуванням наявності в нападників вогнепальної зброї та її фактичного застосування, висловлені учасниками нападу погрози були сприйняті як реальні. Внаслідок зазначених протиправних дій учасники слідчо-оперативної групи Свалявського РВ (з обслуговування Свалявського та Воловецького районів) ГУ МВС України в Закарпатській області не змогли виконати своїх службові обов'язки по фіксації та припиненню вчинюваних учасниками нападу протиправних дій, та змушені були припинити виконання своїх службових обов'язків і проведення огляду місця події.

З урахуванням обставин події та наявності на автомобілях ГУ МВС України в Закарпатській області спеціальних позначок, під час вчинення протиправних дій ОСОБА_20, матеріали стосовно якого виділено в окреме кримінальне провадження, та інші учасники нападу усвідомлювали, що не тільки відмовляються виконувати законні вимоги працівників правоохоронного органу, але і вчиняють насильство та погрожують вбивством саме правоохоронцям. Більш того, працівники міліції були одягнені в спеціальну службову форму, наявність якої свідчила про їх приналежність до правоохоронного органу. Про це ж працівники міліції повідомили й безпосередньо учасників нападу, які перебували біля в'їзних воріт комплексу. Водночас, викладені працівниками міліції, у тому числі особисто начальником Свалявського РВ (з обслуговування Свалявського та Воловецького районів) ГУ МВС України в Закарпатській області ОСОБА_21 та начальником УДСО УМВС в Закарпатській області ОСОБА_22, законні вимоги щодо припинення злочинних дій не були виконані.

Таким чином, за вказаних вище обставин, ОСОБА_3 вчинено погрозу вбивством працівникам правоохоронного органу в зв 'язку з виконанням ними службових обов 'язків, тобто вчинено кримінальне правопорушення - злочин, передбачений ч. 1 ст. 345 КК України.

Крім того, за вказаних вище обставин ОСОБА_3 також вчинив розбійний напад.

Так, 23.03.2014 ОСОБА_3, разом із ОСОБА_17, ОСОБА_14О, ОСОБА_7, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, та іншими невстановленими особами, прибули до в'їзних воріт

на територію майнового комплексу «Ведмежа Діброва». Для цього використали власний транспорт та автомобілі, спеціально придбані для використання в нападах ОСОБА_14 та ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження,.

Після цього, ОСОБА_3 та інші представники ГО «Правий сектор» почали вимагати від співробітника УДСО УМВС України в Закарпатській області ОСОБА_18, що здійснював охорону вказаного комплексу, відчинити ворота та шлагбаум, наддавши, таким чином, доступ на територію бази відпочинку «Ведмежа Діброва», на що ОСОБА_18 їм відмовив. Продовжуючи свої злочинні дії, спрямовані на порушення недоторканності житла та майна, ОСОБА_3 та інші представники ГО «Правий сектор» в загальній кількості близько 70 осіб, озброєні вогнепальною зброєю, з використанням фізичної сили та автомобілів, відчинили в'їзні ворота та шлагбаум до майнового комплексу «Ведмежа Діброва», частково пошкодивши ворота. Одночасно зазначені особи, діючи з метою унеможливлення фіксації вчинюваних протиправних дій та подальшого впізнання їх учасників, умисно пошкодили камери зовнішнього відеоспостереження та вилучили комп'ютери системи відеоспостереження.

Отримавши, таким чином, доступ, учасники нападу проникли на територію вказаного комплексу. При цьому, погрожуючи застосуванням зброї, представники ГО «Правий сектор» обмежили пересування співробітників УДСО УМВС України в Закарпатській області по території майнового комплексу та унеможливили здійснення останніми охорони об'єкту й контрольно-пропускного режиму. Під час проникнення до території комплексу учасники нападу демонстрували співробітникам УДСО й працівникам ТОВ «Інвестиційна компанія «Спорт-Тур» наявну в них вогнепальну зброю та загрожували її використанням.

В подальшому, ОСОБА_3 спільно з іншими членами ГО «Правий сектор» протиправно, без отримання будь-яких дозволів власників та користувачів, проникли до приміщень, розташованих на території майнового комплексу «Ведмежа Діброва» в смт. Жденієво Воловецького району Закарпатської області, та провели їх огляд.

На території даного майнового комплексу ОСОБА_3 та інші невстановлені особи із числа представників ГО «Правий сектор» незаконно, без відповідної згоди на те власників та користувачів, перебували в період з 23.03.2014 по 26.03.2014. Протягом вказаного часу учасники нападу обмежили пересування співробітників УДСО і працівників ТОВ «Інвестиційна компанія «Спорт-Тур» займаними останніми приміщеннями. Лише наприкінці дня 23.03.2014 працівникам ТОВ «Інвестиційна компанія «Спорт-Тур» дозволили покинути будівлі комплексу та повернутись додому. Водночас переміщення співробітників УДСО ОСОБА_18, ОСОБА_19 1.1, по території комплексу було обмежено виключно приміщенням охорони, без надання можливості здійснювати передбачені їх службовими обов'язками дії по організації контрольно-пропускного режиму. Наближення співробітників УДСО до воріт та на територію комплексу було унеможливлено представниками ГО «Правий сектор», які перебували безпосередньо біля воріт та самостійно здійснювали їх контроль, безперешкодно пропускаючи лише учасників нападу.

Одночасно з фактичним затриманням співробітників УДСО учасниками нападу пред'явлено останнім вимогу передати нападникам табельну зброю та телефони, та лише після тривалих перемовин вказана вимога була відкликана. Разом із тим, демонструючи наявну в них вогнепальну зброю, учасники нападу висловили попередження негайно застосувати цю зброю в разі невиконання співробітників УДСО їх вимог щодо обмеження пересування або застосування табельної зброї.

На підтвердження своїх намірів учасники нападу при наближенні представників Свалявського РВ (з обслуговування Свалявського та Воловецького районів) ГУ МВС України в Закарпатській області, що були викликані на місце події для припинення нападу, не допустили їх на територію комплексу, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї. Крім того, при наближенні автомобілів із правоохоронцями до комплексу ОСОБА_7, матеріали стосовно якого виділено в окреме кримінальне провадження, та іншими учасниками нападу з метою припинення правомірних дій працівників міліції був відкритий вогонь з наявної вогнепальної зброї, а саме, автоматів «АК» одної з модифікацій. Внаслідок стрілянини пошкоджено службовий автомобіль НДЕКЦ при УМВС України в Закарпатській області «Хюндай», державний реєстраційний номер «0088», у якого було наскрізь пробито колесо. При цьому, працівники міліції вогонь у відповідь не відкривали, намагаючись не допустити розгортання конфлікту. Пробите кулею колесо після його заміни водієм автомобіля було на вимогу учасників нападу залишено на дорозі та, у подальшому, було переміщено останніми на підконтрольну ним територію комплексу.

Під час вказаних подій співробітники УДСО перебували в приміщенні охорони під контролем учасників нападу та не мали можливості виконати свої службові обов'язки, відчинити ворота і допустити на територію комплексу правоохоронців.

Припинивши внаслідок погроз насильством та застосуванням вогнепальної зброї супротив охорони та працівників комплексу, ОСОБА_3 спільно з ОСОБА_9, ОСОБА_7, ОСОБА_10, які входили до складу банди та матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, не будучи обізнаним із злочинним планом банди, відкрито заволодів 26 картинами та 6 іконами роботи українських художників, які мали значну культурну та матеріальну вартість. Загальна оціночна вартість викраденого майна складає 10 млн. грн., що станом на момент вчинення злочину в 600 і більше разів перевищувало неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Таким чином, за вказаних вище обставин, ОСОБА_3, вчинив напад із метою заволодіння чужим майном, поєднаний проникненням у приміщення та з погрозою застосування насильства, небезпечного для життя та здоров 'я особи, яка зазнала нападу, спрямований на заволодіння майном у особливо великих розмірах, тобто вчинив кримінальне правопорушення -злочин, передбачений ч .4 ст. 187 КК України.

Крім того, ОСОБА_3 вчинив хуліганські дії за наступних обставин.

05.12.2014, приблизно об 11 год. ОСОБА_3, не будучи обізнаним зі злочинним планом банди, спільно зі ОСОБА_10, ОСОБА_14, ОСОБА_15, які входили до складу банди та матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, та разом з іншими членами ГО «Правий сектор», одягненими в камуфльований формений одяг з емблемами «Правий сектор», прибули до приміщення ректорату ДВНЗ «Ужгородський національний університет», що розташоване за адресою: м. Ужгород, площа Народна, 3. Пройшовши повз співробітника охорони даного приміщення та викрикуючи при цьому гасло «Працює Правий сектор», вищевказані особи піднялись на другий поверх адміністративної будівлі ректорату та направились до приймальні виконуючого обов'язки проректора з науково-педагогічної роботи ДВНЗ «Ужгородський національний університет» - ОСОБА_23

В подальшому, з'ясувавши, що ОСОБА_23 відсутній на робочому місці, ОСОБА_3, ОСОБА_10, ОСОБА_9 ОСОБА_14, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, та представники ГО «Правий сектор» поводячись зухвало, у грубій форми почали вимагати від присутніх працівників установи викликати керівництво та пропустити їх до службових кабінетів останніх.

Перебуваючи в приміщенні установи, діючи з хуліганських мотивів, умисно порушуючи громадський порядок та проявляючи явну неповагу до присутніх працівників ректорату ДВНЗ «Ужгородський національний університет» та студентів, ОСОБА_3 та представники ГО «Правий сектор», наносячи удари ногами, вибили двері до службового кабінету виконуючого обов'язки проректора з науково-педагогічної роботи ДВНЗ «Ужгородський національний університет», тобто пошкодили майно університету. Після проникнення до вказаного приміщення вони зайняли його та знаходились в ньому тривалий час, порушуючи спокій співробітників ректорату вказаного навчального закладу та відмовляючись виконати їх законні вимоги щодо залишення приміщення.

Крім цього, з метою залякування співробітників ректорату, порушуючи громадський порядок, поводячись зухвало, умисно розклеювали наліпки червоного та чорного кольорів із написом «Правий сектор» на дверях до робочих кабінетів на другому поверсі ректорату ДВНЗ «Ужгородський національний університет».

На вимогу виконуючої обов'язки проректора з науково-педагогічної роботи і міжнародних зв'язків ДВНЗ «Ужгородський національний університет» ОСОБА_24 пояснити присутність осіб у камуфльованому одязі з емблемами «Правий сектор» в приміщенні ректорату університету та причини їх неправомірний дій, ОСОБА_3, а також ОСОБА_14 та ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, повідомили останній, що вони начебто є представниками громади і шукають керівників університету ОСОБА_25 та ОСОБА_23, оскільки мають до них претензії. З метою припинення хуліганських дій ОСОБА_3, а також ОСОБА_14, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, та інших осіб, ОСОБА_24 роз'яснила неправомірність дій членів угрупування й запропонувала покинути приміщення ректорату.

Продовжуючи свої дії, спрямовані на перешкоджання роботі ректорату ДВНЗ «Ужгородський національний університет» та залякування його працівників, ОСОБА_3, а також ОСОБА_14, ОСОБА_10, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, спільно з іншими представниками ГО «Правий сектор» протягом двох годин перебували в приміщенні ректорату ДВНЗ «Ужгородський національний університет» за адресою: м.Ужгород, пл. Народна, 3, у тому числі, безпосередньо в кабінеті ОСОБА_23

Водночас, фактичне припинення протиправних дій було унеможливлено агресивною поведінкою учасників хуліганського нападу. Присутність значної кількості агресивно настроєних осіб у одноманітного камуфльованому одязі створило в працівників установи уявлення реальної небезпеки для представників адміністрації, працівників та відвідувачів ректорату. Усвідомлюючи вказану небезпеку ОСОБА_24 та працівники установи вимушено припинили протидіяти хуліганському нападу. Також, з метою уникнення небезпеки з боку членів банди, ОСОБА_24 достроково припинила роботу ректорату та розпустила його працівників по домівках.

Лише після скоєння хуліганських дій та пошкодження майна ДВНЗ «Ужгородський національний університет» ОСОБА_3, а також ОСОБА_10, ОСОБА_14, матеріали стосовно яких виділені в окремі кримінальні провадження, та інші представники ГО «Правий сектор» покинули установу. При цьому, усі вище перелічені дії вони вчиняли в присутності керівництва, працівників та відвідувачів установи. Більш того, безпосередньо після вчинення протиправних дій, реалізуючи свої злочинні наміри та демонструючи явну неповагу до суспільства, ОСОБА_14, матеріали стосовно якого виділено в окреме кримінальне провадження, надав інтерв'ю заздалегідь запрошеним до приміщення ректорату журналістам, у якому виклав свою версію подій.

Водночас, вказаними діями ОСОБА_14, матеріали стосовно якого виділено в окреме кримінальне провадження, намагався максимально поширити інформацію про діяльність із метою залякування громадян та полегшення цим вчинення подальших злочинів.

Таким чином, за вказаних вище обставин, ОСОБА_3 спільно із групою осіб вчинив хуліганство, тобто грубе порушення громадського порядку з мотивів явної неповаги до суспільства, що супроводжувалось особливою зухвалістю, тобто кримінальне правопорушення -злочин, передбачений ч. 2 ст. 296 КК України.

Підставою для повернення обвинувального акта прокурору послугувала невідповідність останнього вимогам ст. 291 КПК України, у частині не конкретного висунутого обвинувачення та невизнання потерпілими ряду осіб, а також, у звязку з не зазначенням суми завданих злочином збитків відносно кожного потерпілого. Крім того, у обвинувальному акті виклад правової кваліфікації кримінального правопорушення вчинення хуліганства, тобто грубе порушення громадського порядку з мотивів явної неповаги до суспільства, що супроводжувалась особливою зухвалістю та винятковим цинізмом за епізодом злочинних діянь ОСОБА_3 у складі банди в приміщенні ДВНЗ «Ужгородський національний університет», суперечить зазначеній у обвинувальному акті частині статті закону України про кримінальну відповідальність , зокрема, ч.2 ст.296 КК України, у той час як у диспозиції, вказаної у обвинувальному акті частини статті, не зазначено кваліфікуючих ознак вказаної статті. Крім того, у формулюванні обвинувачення вказано, що діями ОСОБА_3 та іншими членами банди було пошкоджено майно вказаного навчального закладу, однак потерпілим вказана установа не зазначена, як не зазначені й інші, крім, ОСОБА_23, ОСОБА_24 та інші працівники установи, що є порушенням ч.1 ст.55 КПК України. Також, у висунутому обвинуваченні за ч.3 ст.146 КК України обвинувального акту зазначено, що злочинні дії ОСОБА_3 у складі банди були вчинені відносно співробітників УДСО, які також не зазначені як потерпілі, не вказано їх імен, по батькови та місце їх народження, громадянство.

Також, згідно обвинувального акту (сторінка 13,15,18), зазначено, що ОСОБА_3 діяв у складі банди, однак зі змісту обвинувального акту не вбачається, що останньому висунуто обвинувачення в скоєнні даного злочину. Також, у обвинувальному акті відсутнє формулювання обвинувачення, у розумінні п.13 ч.1 ст.3 КПК України, обвинувальний акт не містить відомості щодо кожного потерпілого, розмір заподіяної шкоди.

В апеляційній скарзі прокурор просить ухвалу суду від 12.04.2017 - скасувати як таку, що винесена з істотним порушенням вимог кримінального процесуального закону, не відповідає фактичним обставинам кримінального провадження, і призначити новий розгляд у суді першої інстанції. Указує, що ухвала є необґрунтованою, оскільки не відповідає об'єктивно з'ясованим фактичним обставинам кримінального провадження, які підтверджені доказами, дослідженими під час підготовчого судового засідання, і невмотивованою, оскільки судом не наведено належних і достатніх мотивів та підстав для ухвалення такого рішення. Суд не взяв до уваги те, що особи які перебували в момент вчинення злочину в будівлі УжНУ могли відмовитись від статусу потерпілого та не заявити про моральну або матеріальну шкоду, про, що відомості в обвинувальному акті не зазначаються, проте такі відомості можуть бути в матеріалах кримінального провадження. Твердження суду про те, що в обвинувальному акті не зазначено даних про розмір шкоди, завданої кожним кримінальним правопорушенням,

а вказано лише її загальний розмір, є необґрунтованим, оскільки судом не досліджено питання щодо заявлення суми матеріальної шкоди - збитків особами та установами, які постраждали внаслідок неправомірних дій ОСОБА_3, або відмови таких фізичних або юридичних осіб від пред'явлення суми матеріальної шкоди - збитків, що неможливо зробити без дослідження матеріалів кримінального провадження. Крім того, у обвинувальному акті конкретно зазначений виклад фактичних обставин, достатньо детально сформульовано обвинувачення, щоб можна зрозуміти, які саме діяння ставляться у вину обвинуваченому та їх кваліфікація, а також зазначені всі інші обовязкові відомості, передбачені КПК України.

В запереченнях на апеляційну скаргу захисники обвинуваченого адвокати ОСОБА_4 та ОСОБА_5 погоджується з рішенням суду першої інстанції та вказують на те, що апеляційна скарга прокурора є надуманою, необґрунтованою та такою що не підлягає до задоволення. Указують на те, що вказівка в обвинувальному акті про те, що ОСОБА_3 скоїв інкриміноване йому кримінальне правопорушення, є безпідставними, оскільки обвинувачення ОСОБА_3 висунуте не було у встановленому законом порядку та не міститься в самому обвинувальному акті. При обвинуваченні ОСОБА_3 у злочинах, передбачених ч.3 ст.146, ч.4 ст.187, ч.1 ст.343 ч.1 ст.345 КК України не описано дій останнього щодо кваліфікуючих ознак. Не викладено в обвинувальному акті, у чому полягала попередня змова ОСОБА_3 з іншим підозрюваними на вчинення злочину, зміст домовленостей між ними. Крім того, згідно обвинувального акту ОСОБА_3 діяв у складі банди, однак зі змісту такого не вбачається, що останньому висунуто обвинувачення в скоєнні даного злочину. Тому, на їх думку, відсутність в обвинувальному акті формулювання обвинувачення та правової кваліфікації дій особи унеможливлює якісно, і в повній мірі здійснювати захист від пред'явленого обвинувачення, що порушує право особи на захист. Також, посилаються на практику Європейського суду з прав людини та Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

Апеляційний суд, заслухавши доповідь судді, промову прокурора на підтримання поданої апеляційної скарги, пояснення обвинуваченого та його захисників адвокатів ОСОБА_4, ОСОБА_5, які не підтримали апеляційну скаргу прокурора, перевіривши матеріали кримінального провадження, доводи апеляційної скарги, колегія суддів уважає, що апеляційна скарга не підлягає до задоволення з таких підстав.

За ч.4 ст.110 КПК України обвинувальний акт є процесуальним рішенням, яким прокурор висуває обвинувачення у вчиненні кримінального правопорушення і яким завершується досудове розслідування. Обвинувальний акт повинен відповідати вимогам, передбаченим у статті 291 цього Кодексу.

Згідно ч.2 ст. 291 КПК України обвинувальний акт має містити такі відомості: 1) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер; 2) анкетні відомості кожного обвинуваченого (прізвище, ім'я, по батькові, дата та місце народження, місце проживання, громадянство); 3) анкетні відомості кожного потерпілого (прізвище, ім'я, по батькові, дата та місце народження, місце проживання, громадянство); 4) прізвище, ім'я, по батькові та займана посада слідчого, прокурора; 5) виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, які прокурор вважає встановленими, правову кваліфікацію кримінального правопорушення з посиланням на положення закону і статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність та формулювання обвинувачення; 6) обставини, які обтяжують чи пом'якшують покарання; 7) розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням; 8) розмір витрат на залучення експерта (у разі проведення експертизи під час досудового розслідування); 9) дату та місце його складення та затвердження.

Зокрема, він має містити виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, які прокурор уважає встановленими, правову кваліфікацію кримінального правопорушення з посиланням на положення й статті (частини статті) закону про кримінальну відповідальність та формулювання обвинувачення (п.5 ч.2 ст.291 КПК). Формулювання обвинувачення повинно ґрунтуватися на обставинах, які свідчать про наявність доведених даних про подію (час, місце, спосіб) кримінального правопорушення, форму вини, мотив і мету його вчинення, факти, які впливають на ступінь його тяжкості. Правова кваліфікація дій особи повинна містити не тільки посилання на окрему статтю та її частину, а й на точне формулювання, зокрема обєктивної сторони та кваліфікуючих ознак.

Як убачається зі змісту обвинувального акту в кримінальному провадженні №4201600000003046, такий не містить усі необхідні відомості, передбачені ст.291 КПК України та відомості за матеріалами кримінального провадження, а викладене обвинувачення є суперечливим та не зрозумілим.

Колегія суддів відхиляє доводи апеляційної скарги прокурора про те, що в обвинувальному акті конкретно зазначений виклад фактичних обставин, достатньо детально сформульовано обвинувачення, щоб можна зрозуміти, які саме діяння ставляться у вину обвинуваченому та їх кваліфікація.

Так, ст.91 КПК України передбачено обставини, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні. Ця норма відповідає на питання - встановлення яких фактів і обставин є метою доказування. Обставини, викладені в ст.91 КПК, мають узагальнюючий, орієнтуючий характер для всіх видів кримінального провадження. Водночас, індивідуалізація предмета доказування по конкретному провадженню здійснюється з урахуванням вимог диспозиції статті Кримінального кодексу, за якою кваліфікується діяння, що підлягає доказуванню. Аналіз змісту вказаної статті вказує на те, що в ній ідеться про обставини, які вказують на наявність або відсутність у досліджуваному діянні складу злочину, що впливають на визначення міри покарання, чи звільнення від кримінальної відповідальності, або є підставами для закриття кримінального провадження.

Відповідно до п.13 ч.1 ст.3 КПК України обвинувачення це твердження про вчинення певною особою діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність, висунуте в порядку, встановленому цим Кодексом.. Це твердження має містити характеристику (опис) кримінального правопорушення, його юридичну кваліфікацію, а також конкретні докази, одержані у встановленому КПК порядку.

Отже, розгляд справи без формулювання обвинувачення є неможливим, а винесене рішення буде вважатися незаконним, адже відповідно до ч.3 ст.374 КПК у разі визнання особи виправданою або винуватою в мотивувальній частині вироку зазначається формулювання обвинувачення, визнаного судом доведеним, із зазначенням місця, часу, способу вчинення та наслідків кримінального правопорушення, форми вини і мотивів, статті відповідного закону, що передбачає відповідальність за кримінальне правопорушення, винним у вчинені якого визнається обвинувачений, адже правова норма кваліфікації має відповідати формулюванню обвинувачення.

Як убачається з обвинувального акту, виклад правової кваліфікації кримінального правопорушення (диспозиція) вчинення хуліганства, тобто грубе порушення громадського порядку з мотивів явної неповаги до суспільства, що супроводжувалось особливою зухвалістю та винятковим цинізмом за епізодом про злочинні діяння ОСОБА_3, у складі банди в приміщенні ДВНЗ «Ужгородський національний університет», суперечить зазначеній у обвинувальному акті частині

статті закону України про кримінальну відповідальність, зокрема, ч.2ст.296 КК України, у той час як у диспозиції, вказаної у обвинувальному акті частини статті, не зазначено кваліфікуючих ознак даної частинистатті 296 КК України.

Крім того, згідно обвинувального акту (а.м.п. 13, 15, 18) зазначено, що ОСОБА_3 діяв у складі банди, однак зі змісту обвинувального акту не вбачається, що останньому інкримінується скоєння даного злочину. Також, обвинувальний акт містить прізвища осіб, стосовно яких у даному кримінальному провадженні обвинувачення не висувалось.

Європейський суд з прав людини (далі Суд) у справі «Маттоціа проти Італії» від 25.07.2000 зазначив, що обвинувачений у скоєнні злочину має бути негайно і детально проінформований про причину обвинувачення, тобто про ті факти матеріальної дійсності, які нібито мали місце і є підставою для висунення обвинувачення, а також про характер обвинувачення, тобто юридичну кваліфікацію згаданих фактів. Хоча ступінь детальності інформування обвинуваченого залежить від обставин конкретної справи, однак у будь-якому випадку відомості, надані обвинуваченому, повинні бути достатніми для повного розуміння останнім суті висунутого проти нього обвинувачення, що є необхідним для підготовки адекватного захисту. У цьому відношення обсяг та доречність наданої обвинуваченому інформації слід оцінювати крізь призму положення, закріпленого у п. «b» ч.3 ст.6 Конвенції. Аналогічно слід оцінювати інформацію про зміни, які мали місце в обвинуваченні, включаючи зміни причини обвинувачення.

Таким чином, колегія суддів уважає, що в цій частині висунуте ОСОБА_3 обвинувачення є неконкретним та не зрозумілим, не лише обвинуваченому, а й іншим учасникам судового розгляду, порушує права обвинуваченого, передбачені п.1 ч.3 ст.42 КПК України, і недавало суду можливості призначити кримінальне провадження до судового розгляду.

Відповідно до ст.55 КПК України потерпілим у кримінальному провадженні може бути фізична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано моральної, фізичної або майнової шкоди, а також юридична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано майнової шкоди.

У відповідності до вимог п.2 ч.1ст. 56 КПК України, протягом кримінального провадження потерпілий має право, у тому числі,знати сутність підозри та обвинувачення, висунутого обвинуваченому.

Як убачається з обвинувального акту, зокрема, викладу фактичних обставин кримінального правопорушення, які прокурор уважає встановленими, у формулюванні обвинувачення вказано, що діями ОСОБА_3 та іншими членами банди було пошкоджено майно ДВНЗ «Ужгородський національний університет», однак як потерпілий дана установа не зазначена, як не зазначені й інші, крім ОСОБА_23 потерпілі - особи, які знаходилися в цьому приміщенні, зокрема, ОСОБА_24 та інші працівники даної установи.

Також, у висунутому ОСОБА_3 обвинуваченні за ч.3 ст.146 КК України обвинувального акта зазначено, що його злочинні діяння у складі банди були вчиненні відносно співробітників УДСО ОСОБА_18 та ОСОБА_26 які також не зазначені як потерпілі, не вказано їх імен і по батькові, дати та місця їх народження, громадянство.

Крім того, у обвинувальному акті, у формулюванні обвинувачення за ч.4 ст.187 КК Українивказано, що ОСОБА_3 та члени банди заволоділи майном ОСОБА_27, яке перебувало на відповідальномузберіганні ТОВ «Інвестиційна компанія «Спорт-Тур», на загальну суму 10 (мільйонів) грн., однак ні вказану фізичну, ні юридичну особу потерпілими у обвинувальному акті не вказано.

Не містить обвинувальний акт і конкретних даних про розмір шкоди, завданої кожним кримінальним правопорушенням, оскільки в ньому вказано лише її загальний розмір, що також порушує як права обвинуваченого, так і права потерпілих.

За таких обставин, колегія суддів приходить до висновку, що сформульоване обвинувачення щодо ОСОБА_3, порушує також, і права потерпілих, знати сутність підозри та обвинувачення, висунутого обвинуваченому, розмір шкоди, завданої злочинними діяннями обвинувачено стосовно кожного з потерпілих.

На підставі вищевикладеного, апеляційний суд уважає обґрунтованим висновок суду першої інстанції про невідповідність обвинувального акту вимогам ч.2 ст. 291 КПК України та погоджується з рішенням про повернення обвинувального акту прокурору.

Таким чином, апеляційнийсуд не погоджуєтьсяз доводами прокурора про те, щообвинувальний акт відповідає вимогам ст.291 КПК України в кримінальному провадженні щодо ОСОБА_3.

Судом першої інстанції такі порушення встановлено, в ухвалі суду наведено, а тому колегія суддів прийшла до висновку про неогрунтованість доводів апеляційної скарги прокурора.

Апеляційний суд при розгляді апеляційної скарги не виявив істотних порушень вимог кримінального процесуального закону, які б могли стати підставою для скасування судового рішення й призначення нового розгляду в суді першої інстанції, ухвала суду є законною та обґрунтованою, а апеляційна скарга безпідставною й такою, що не підлягає до задоволення.

Відсутність у обвинувальному акті формулювання обвинувачення призводить до порушення прав сторін кримінального провадження, які на подальших стадіях кримінального провадження (в тому числі на стадії судового розгляду) усунути не можливо.

Керуючись ст.ст.404, 405, 407, 409, 418, 419 КПК України, апеляційний суд,-

П О С Т А Н О В И В:

апеляційну скаргу прокурора відділу Генеральної прокуратури України ОСОБА_6 залишити без задоволення, а ухвалу Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області від 12.04.2017 про повернення обвинувального акту прокурору щодо ОСОБА_3 без змін.

Ухвала набирає законної сили з моменту її проголошення й касаційному оскарженню не підлягає.

Судді: